

Op naar de Top.

Al maandenlang volgen wij vanuit ons slaapkamerraam de werkzaamheden aan de top van de toren. Veel meer kunnen we niet zien omdat het onderste gedeelte van de kerktoeren schuil gaat achter enkele grote bomen. Soms zien we werklui, een andere keer maakt iemand rond het topje van de toren foto's.

Ik voel soms een lichte jaloezie. Wat zou ik dat graag doen... En dan staat er op een dag een aankondiging in een huis aan huisblad dat een rondleiding op de steigers waarschijnlijk mogelijk wordt. Tjakka! Krantjes goed bijhouden en zo snel mogelijk aanmelden.

Na een periode van welles nietes kan het dan eindelijk wel.

Er hangt een aardig prijskaartje aan, maar een toren aan de buitenkant beklimmen en je hand op het topje van de toren leggen, dat maak je toch nooit meer mee. Onze dochter is gelijk enthousiast. Bij mij ontstaat nu toch enige onzekerheid. Het is wel hoog en 't waait boven altijd. Toch maar een vervanger zoeken. Onze jongste zoon is er direct voor te porren. Hij moet dan wel beloven veel foto's te maken zodat ik mijn archief up to date kan houden.

Op zaterdag 27 september om 12.30 uur moet het gaan gebeuren. Het is schitterend weer en..... praktisch windstil. Gezamenlijk gaan we op pad. In de Roef wordt koffie geschonken en worden de helmen uitgedeeld. Deelnemers van de eerste groep komen terug. Laaiend enthousiast.

Niemand had het willen missen.

Oef had ik nu maar niet mijn plaatsje afgestaan. Gelukkig mocht ik het getal van 16 deelnemers per groep, volmaken.

En daar gaan we. De toren in. Helaas ben ik vergeten te tellen hoeveel laddertjes we op gegaan zijn. Het waren er heel wat. De helm komt goed van pas, want regelmatig stoot ik mijn hoofd. Na 35 meter geklommen te hebben zijn we op hoogte van de wijzerplaat. We hebben een prachtig uitzicht over Voorhout. En wat is er verschrikkelijk veel gebouwd in 24 jaar! Thuis had ik nog even de panoramafoto, die ik in 1984 vanuit de wijzerplaat maakte, bekeken. Toen was Oosthout er nog niet. Aan de Noordwest kant van het dorp stond alleen "De gaasbak" en het SEC gebouw. Over spoor zagen we bollenvelden en weilanden met hier daar wat woningen. Nu is het heel moeilijk om herkenningspunten uit die tijd te ontdekken. Weer verder. Op naar de top. Onderweg bewonderen we de prachtige kapelletjes van de gebroeders van Dam, mooi afgewerkt met lood. Die kunnen er weer jaren tegen. We zien hoe de leien bevestigd worden. En dat alles is puur handwerk! Nog enkele meters en we zijn op het hoogste punt van Voorhout. In groepjes van drie mogen we er naar toe klimmen. En daar staan we naast de top van de toren, naast de punt waarop het kruis en de windhaan geplaatst gaan worden.

Het uitzicht is overweldigend. Hoewel het wat heilig is kunnen we Noordwijk met Huis ter Duin, de Watertoren en zelfs de vuurtoren goed onderscheiden. Ook Leeuwenhorst is goed te zien, evenals de Engelenkerk, de kerk en de watertoren van Sassenheim. De Kagerplassen en heel in de verte Oegstgeest, Katwijk en Rijnsburg. Schitterend!

We gaan weer naar beneden nadat natuurlijk het fotografisch bewijs wordt gemaakt dat we echt zo hoog zijn geweest.

Er volgt nog een rondgang langs het dak van de kerk. Allemaal zijn we onder de indruk van de restauratie werkzaamheden die met zoveel zorg en vakmanschap wordt uitgevoerd. Na ruim anderhalf uur staan we weer met beide benen op de grond. Terug uit hogere sferen. Het was een excursie om nooit te vergeten!!!

Corrie v.d. Berg